1. Lőkös István: Tanulmányok Krležáról (munkacím)

Szinopszis

Lőkös István magyar irodalomtörténész, szlavista, nyugalmazott egyetemi tanár, az irodalomtudomány kandidátusa (1984) és doktora (1995). A Zágrábi Egyetem hungarológiai tanszékén volt vendégprofesszor. A Magyar Tudományos Akadémia Irodalomtudományi Bizottságának tagja.

Sajnos tavaly „megfeledkeztünk" 85. születésnapjáról, holott szlavistaként igen jelentős a munkássága. Persze ez a kötet nemcsak „jóvátétel", hiszen ebben a műfajban kevesek alkottak mellettte maradandót, holott sokkal jobban kellene a közép-kelet-európai nagy írókkal foglalkoznunk, nem szabadna őket a feledésbe engedni…

Ezzel a kötettel ezt a hiányt is pótoljuk…

Az első írás a *Kortárs*ban jelent meg 1990-ben (április-május-június hónap). A „Világnézet és dráma" c. tanulmány nemrég készült el, tárgya a *Legenda* c. ifjúkori dráma, a ludovikás Krleža világnézeti válságának és Nietzsche-élményének bemutatása a vállalt szándéka.

A „Krleža Tisza Istvánról" c. dolgozat jelenleg igen aktuális… Az első világháború befejezése, illetve Tisza István meggyilkolása mindenképpen olyan esemény(történet), melynek több oldalát is szükséges megvilágítanunk, Lőkös professzor ezt Krležával teszi meg.

A *Megmutatták nekünk a lövészárkokat* címet viselő írás a *Hadtörténeti Közlemények* 2016. 3. számában olvasható, tárgya Krleža naplójának háborús reflexiói – csak anyagában rokon a *Književna smotra* Hungarológia-számában megjelent munkával.

A kötet keretét a Németh László–Kiss Gy. Csaba jegyezte írások adják – szimbolikus keretét adva a négy Krleža-dolgozatnak.

A kötetből kitetszik a „szellemi Dráva-híd" ideája – dicsérve Krležát, de polemizálva is vele.

A kötetet Kiss Gy. Csaba fogja szerkeszteni.

TARTALOM

Németh László délszláv irodalmi tárgyú esszéiről
Világnézet és dráma – Krleža „Legendája"
Krleža Tisza Istvánról
„Megmutatták nekünk a lövészárkokat" – Krleža naplójának (1914–1921) háborús feljegyzéseiről
Krleža 1947-es magyarországi útirajzáról
Budapest-Zágráb oda-vissza. Kiss Gy. Csaba könyvének margójára

Budapest, 2019. január 19.

Sebestyén Ilona sk.

2. Takács Bence: Trimeszterológia. Kisregény

Szinopszis

Takács Bencét leginkább versmondóként, kulturális tévés riporterként ismeri a szakma. Pedig ő sportolóból testnevelőtanár lett, aztán doktorandus a Semmelweis Egyetemen, és számos cikk írója, és oktató és sorolhatnám tovább, mi mindennel foglalkozott az elmúlt 20 évben. Egy könyve is megjelent már, 2010-ben.

És most itt van az új kisregény!

A kisregény címe egy idegen szó: trimeszterológia. Tudjuk, hogy a várandósság három trimeszterből áll. Vagyis a szó a várandósság szakaszairól szól, de nemcsak arról.

Az önéletrajzi ihletésű történetből megtudjuk, hogy a „sok barátnős" jóképű fiatalember hogyan lesz szerelmes, hogyan találkozik élete igazi párjával, és hogy az esküvő után hogyan várják kisbabájuk születését.

A könyv olvasmányos, gördülékeny, kitűnő íráskészséggel készült, és ami a legnagyobb erénye: a férfi szerelmét nem sablonokkal, szokásos romantikus panelekkel mutatja be, hanem újszerűen, mint egy igazi ÍRÓ.

Kiadását feltétlenül fontosnak tartom.

Tartalom

a mézes napok .....
ajaj, valaki érkezik .....
a várakozás hetei .....
Isten hozott! 5

Budapest, 2019.január 19.

Sebestyén Ilona sk.

3. Pécsi Györgyi: Honvágy egy hazáért
Válogatott írások

Szinopszis

Pécsi Györgyi az MMA levelező tagja, József Attila-díjas irodalomtörténész, kritikus, szerkesztő és irodalomszervező, a konzervatív középnemzedék meghatározó alakja.

2010-től a *Kortárs* folyóirat rovatvezető szerkesztője, 2011-től a Magyar Művészeti Akadémia főosztályvezetője, 2018-tól az MMA Kiadó Nkft. ügyvezetője.

Hét önálló tanulmánykötete jelent meg, köztük a Kányádi Sándor, illetve a Tőzsér Árpád életművét feldolgozó monográfia. 2004–2017 között szerkesztette a Felsőmagyarország *Vízjel* című rangos, több mint harminc kötettel megjelent irodalomtörténeti és kritikai sorozatot. Fontosabb szerkesztése még az *In memoriam Szilágyi Domokos* és a 2016-ban megjelent *Októberi stációk, Nagy Gáspár és 1956* című összeállítás. 2004-től, alapításától több mint három éven át heti rendszerességgel írt könyvajánlót a Magyar Katolikus Rádiónak.

Fő kutatási területe főleg a határon túli kortárs magyar költészet, e témában rendszeres előadója és szervezője konferenciáknak. Tanulmányai, kritikái, esszéi folyamatosan jelennek meg a fontosabb magyarországi és határon túli irodalmi folyóiratokban.

A kötet írásai a legutóbbi években írt, válogatott esszéit, tanulmányait, kritikáit tartalmazza. A kötet címadó írása a Magyar Művészeti Akadémián levelezői taggá választása alkalmából elmondott, elismerő fogadtatásban részesült székfoglaló előadása, melyben az erdélyi és vajdasági magyar irodalomban megjelenő identitásváltozásokat tekinti át. A „Fél korsó belga sör" hasonlóan kiemelkedő írása, ebben Balla Zsófia kánonokról vallott megállapításaival vitázik. A Szilágyi Domokos-tanulmányok a készülő monográfia részei.

2000-ben Pro Literatura-, 2002-ben Kölcsey-, 2005-ben József Attila-díjban részesült, s szinte valamennyi erdélyi magyar irodalmi kitüntetést megkapta. A 2018-ban 60. életévét betöltő irodalmárt a Magyar Arany Érdemkereszt Polgári tagozata elismeréssel tüntették ki.

Könyve kiadását melegen támogatjuk!!

Tartalom

Honvágy egy hazáért
Melinda Abonji Nadj: Galambok röppennek fel
Grendel Lajos: Bukott angyalok
Csiki László, a dilemmás író
Ferenczes István. Erdély történetek
Ferenczes István: Zazpi
Ferenczes István: Arghezi ← Ergézi
Szávai Géza: Makámaszútra
Ferdinandy György: Meglátogatjuk a múltat
Dávid Gyula: 1956 Erdélyben és ami utána következett
Millenniumi ódák Nagy Gáspár költészetében
Markó Béla: Kerítés
Szepesi Attila: Barbár szonettek
Fél korsó belga sör. Válasz Balla Zsófiának
Tőzsér Árpád: Einstein a teremtés naplóját olvassa
„Ó Libánfalva és Hodák! Mi szép emlékek!" Sütő András emlékének
A dilemmás költő – Közelítések Csoóri Sándor kései verseihez
Ágh István: Szavak honvágya

Szilágyi Domokos: *Garabonciás.* Korszerűbb versnyelv és forma felé
Szilágyi Domokos: *Bartók Amerikában.* Formaváltás, új identitás
Szilágyi Domokos: *Felezőidő*
Szilágyi Domokos: *Öregek könyve*. Közjáték: az ember halála

Budapest, 2019. január 19.

Sebestyén Ilona

4. Kiss Gy. Csaba: Harminc év után: 1988/89
Személyes történelem

Szinopszis

„Három részre tervezett visszaemlékezéseim második kötete az 1988. január 1-től az 1989. június 16-ig tartó időszakról kíván számadást készíteni. 1988-ban kezdtük el a Jurta Színházban a Magyar Demokrata Fórum nyilvános tanácskozásait megrendezni. Ez a civil társadalmi működés új szakaszát jelentette. Négy alkalommal sikerült megtartani ilyen fórumot – 500-700 résztvevővel. A másik tevékenységi forma volt Jelentés (alapos elemzés) elkészítése a romániai magyarok helyzetéről. Ekkor már százával menekültek Magyarországra főleg erdélyi magyarok, de kisebb számban románok is. A növekvő közéleti érdeklődésnek egyik fontos témája volt a határon túli magyarság helyzete. A Kádár-korszak legnagyobb szabású - engedélyezett - tömegtüntetésére június 27-én került sor Budapesten a romániai falurombolás ellen.

Közben jelentős politikai változásra került sor, Kádár Jánost megfosztották főhatalmától, Grósz Károly lett a pártfőtitkár. Hamarosan engedélyezték az első független sajtóorgánum, a Hitel megjelentetését, melynek én is egyik munkatársa lettem. Szeptember 3-án megtartottuk a II. Lakiteleki Találkozót, ahol elfogadtuk a mozgalom alapelveit és szabályzatát, a jelenlévők bizalmat szavaztak a kilenc fős ideiglenes elnökségnek, amelynek magam is tagja lettem. Nagy ütemben kezdődött a zászlóbontás után a Magyar Demokrata Fórum szervezése, november 2-án megjelent a Hitel első száma. Meghirdettük, ha tizezer tagunk lesz, megtartjuk az első országos gyűlést. Közben rendre új nyilvános fórumokat szerveztünk (Esztergomban, Szegeden). Az év fordulóján kisebb megtorpanások ellenére egyre szabadabb körülmények között végeztük szervező munkánkat. Az év elejére több, mint 10 ezer tagunk volt, március 11-12-re kitűztük az első országos gyűlés időpontját. Közben folytak a tárgyalások Nagy Imre és társainak újratemetése dolgában. Az Országos Gyűlésen a küldöttek megválasztották a vezető testületeket. Nem vállaltam a jelölést az elnökségbe, a Választmányba a legtöbb szavazattal kerültem be. Az első elnökségi ülés az MDF szóvivőjének kért föl. Szóvivőként a nemzetközi és hazai sajtóval tartottam a kapcsolatot, ezen kívül pedig a közép-európai kapcsolatokat szerveztem. A második kötet logikus lezárásának a Nagy Imre temetést vélem alkalmasnak.

Résztvevő és tanú szólal meg ebben a kötetben is. Amit személyesen láttam és tapasztaltam, arról szeretném papírra vetni emlékezéseimet.

Tervezett terjedelem: usque 400.000 karakter; saját és MTI archívumból származó képekkel (10-12) és szakszerű névmutatóval szeretném kiegészíteni a kötetet.”

Budapest, 2018. december 8.

Kiss Gy. Csaba

5. Szörényi László: Tárcák és tanulmányok (Munkacím)

Magyar esszék sorozat – Szörényi László életműsorozat

Szinopszis

Jelen kötetünk hasonló szerkezetű, mint Szörényinek az utóbbi fél évtizedben a Nap Kiadónál megjelent művei, vagyis az első ciklus a kicsit könnyedebb hangvételű (bár a tudás itt is ÓRIÁSI) tárcáké, a második pedig a nagyobb lélegzetű irodalmi tanulmányoké (itt viszont a könnyed, olvasmányos stílus, a humor teszi még élvezhetőbbé az olvasást).

A tárcák jó része még a *Magyar Nemzet*be íródtak, de mivel az a lap megszűnt, hozzávettünk más orgánumokban megjelent írásokat is, mindezt időrendben, ahogy szoktuk.

A tanulmányok zöme az utóbbi két év termése, de elő-előkerülnek kötetben eddig még meg nem jelent régebbi írások is, amelyeket tematikusan beillesztünk a „helyükre". Ilyen a Valóságban 1973-ban megjelent Petőfiről szóló szöveg, mellette a 2016-os Szendrey Júlia-levelezés, és reményeink szerint a Szerző megírja a most megjelent Szendrey Júlia-versekről is a kritikát…

A tárcák esetében könyvünk annyival **ad többet az utánközlésnél,** hogy minden esetben az eredeti, hosszabb írást adjuk közre, és hát ha volt bennük valami tévedés, ami azért Szörényinél is előfordul, akkor azt javítva adjuk közre.

A tanulmányok csokorba gyűjtve egymást erősítik és tovább rajzolják a hatalmas Életművet.

Budapest, 2019. január

Sebestyén Ilona sk.

Tartalom

Tárcák

Etüd (A Tiszatáj 70 éves)
Confessio Paschalis
„felnyitja a szemét, körültekint"
Ha marha vagy, légy marha
Majsztródalnokok
Majomvacsora-emlék
Nem papa, ez nem a szóvivő
Sólet, két t-vel, illetve „a bennünk befagyott tenger"
Portársunk Tompa Mihály
Kereszt-rejtvény
A két Kádár
Oké, Hadúr!
Söröző a Tatárjáráshoz
A farkhegyi bor
Két roller
Kortársam G. A. halálán
Sportlovas-szobor
A Dunáról a magyar költészetben
Az én Jókaim
Cultura

Tanulmányok

Nemzeti tudományok és oktatás. A régmúlt nagyjait nem kell szégyellni, sem méricskélni: meg kell őket ismerni és emléküket továbbadni (Magyar Nemzet, 2010)

Kedvelt és mellőzött művek elemzése (1985)

Keresztény Értelmiségi Kerekasztal. „Miért nem vállal szerepet, miért hallgat a keresztény értelmiség?" (1996. június 7.)

Gyorsmerleg a Petőfi-évfordulóról (1973)

Írófeleség?! Szendrey Júlia levelei

A 18. századi magyarországi jezsuiták Mátyás királyról alkotott képe. Mindszenti Antal *Propugnaculum Reipublicæ Christianæ* című művének első kötetének (1724) Mátyás királyra vonatkozó részleteiről

A jezsuita Jánossi Miklós Nagyszombat városának születéséről írott ovidiusi neolatin költeménye (1727)

Jacques Vanière francia jezsuita neolatin költő és a magyarországi latin és magyar nyelvű költészet a 18. században

Liszt Ferenc esztergomi miséje (Vigilia, 2000)

Révai Miklós versfordításairól (2016)

És még 2 tanulmány

6. Szörényi László: Eretnekek és próféták. Tanulmányok. (Kézirat: Budapest, 1978)

Rendhagyó szinopszis

Mivel Szörényi már 2011 óta a Nap Kiadó szerzője, és a zsenialitása mellett igen termékeny is, felmerült bennem az Életműsorozat gondolata, melyet Ő nagy örömmel fogadott.

A Szörényi László Életmű sorozatban 2018-ban elsőként a *Hunok és jezsuiták* második kiadása (javított, bővített, persze) jelent meg, azután a Szerzővel összeülve az új könyvek mellett párhuzamosan futó Életmű sorozatnak a következő sorrendet hoztuk össze:

1. Hunok és jezsuiták (2018-ban megjelent)
2. Eretnekek és próféták (ezt most pályázzuk)
3. Múltaddal valamit kezdeni (Innentől az átfedéseket természetesen kiszerkesztjük…)
4. Hosszúlépés
5. Delfinológia
6. Éljen Kun Béla, Suzy nimfomán

Az *Eretnekek és próféták* kötet születéséhez idézem Szörényi László leveleit, melyeket nekem írt ezzel kapcsolatban: Első levél: „Nem akarok zsákbamacskát árulni, ezért a holnap átadandó gépiratos kötetből, amely az **előbb a Magvető, később a Szépirodalmi kiadó által visszautasított kötet intézetünk archívumában őrzött példánya**, [kiemelés: Sebestyén I.] készítettem Gergő segítségével egy tartalomjegyzéket, ahol jelzem azt, hogy annak idején, vagyis még a kötet leadásakor mi jelent meg belőle, és mi az, ami csak később; természetesen egy külön feladat megállapítani, hogy az első kötetemtől, azaz a Múltaddal valamit kezdenitől (1989) az általad kiadott kötetekig melyikbe sikerült egyet-egyet beleraknom közülük. Úgy érzem mégis, hogy mivel életműsorozatnak szánod az egészet, már a Hunok és jezsuiták 2. kiadásától kezdve, megérné, hogy ez a kötet ebben a formában jelenjék meg, akkor is, hogyha később más kompozícióban tűnt fel egy-egy darabja, mert több olyan kötetem nincsen, ahol egyszerre mutatom be régi magyaros, 19. századi és 20. századi kutatásaimat."

Második levél: „…általában írok most egy-két szót neked arról, hogy hogy képzelem az előszót. Azt hiszem, hogy a legjobb volna, ha egy keletkezéstörténeti közelítést alkalmaznék, vagyis elmondanám, hogy hogyan kerültem Mészöly révén kapcsolatba, a Magyar Tallózó szervezése közben a Magvető Kiadóval, Miklós hogyan ajánlott be engem az Elvek és utak c. sorozatba, mondván, hogy mégiscsak furcsa, hogy még mindig nincs kötetem, pedig írtam mindenfélét. Akkor én próbáltam összeállítani egy olyan kötetet, amely tényleg hitelesen bemutatja azt a zűrzavart, ami a fejemben akkor is, akárcsak ma, uralkodott, vagyis hogy nem elég, hogy hol ez érdekelt, hol az, hanem többnyire ez a hol-hol egy időben történt. Hogy ezt hibának kell-e tekinteni vagy erénynek, azt döntse el a szerencsétlen olvasó. Mindenesetre a Magvető nem emelt kifogásokat, sőt be is tervezte az Elvek és utak sorozatba. Megtudván ezt, Veres rögtön megpróbálta, és sikerrel járt, hogy nem tudna-e ő is egy kötetet megjelentetni ugyanabban a sorozatban; erre pedig Szegedy-Maszák Mihály kapott ihletet, hogy az mégiscsak disznóság, ha Veresnek és nekem lesz kötetem, neki meg nem, úgyhogy a vajszívű Miklós elfogadta ajánlásomat, és személyesen javasolta Maszákot Kardos elvtársnak. Kardos elvtárs nem tudom, hogy szerette-e Verest meg Maszákot, azt főleg nem, hogy engem szeretett-e, viszont mivel mindhárman benne voltunk az elhírhedt tankönyvben, amelyet Pándi elvtárs nehéztüzérséggel támadott, akit viszont Kardos elvtárs úgy utált, ahogyan egy valódi szovjet ügynök katonai kémelhárító bolsevik tud utálni egy valódi civil bolseviket, aki

legfeljebb a saját apját szokta néha feljelenteni, mert az nem szólította fel a hallgatóit, hogy Sztálin elvtárs születésnapját ünnepeljék meg. Természetesen így röviden megemlítem azt, hogy az egész Magyar Tallózó sorozat úgy keletkezett, hogy Mészölyt – legnagyobb meglepetésére – Kardos elvtárs behívatta a Magvetőbe, közölte vele, hogy ő mélységesen fel van háborodva azon, hogy Pándi a Kritikában Miklós Tamás tollával lefasisztázta Mészölyt a 60. születésnapján, és ezért felajánlotta, hogy ő hajlandó bármit teljesíteni, amit kér Mészöly. Erre ő gondolt merészet és nagyot, és elmondta azt, amiről már évek óta beszélt nekem: hogy szeretne egy olcsón megjelenő, nagy példányszámú könyvsorozatot, amelyben a magyar írásbeliség elfelejtett ezer évének a legkülönbözőbb aspektusait mutatná be mint a modern magyar irodalom táptalaját. (Erről egyébként naplójában is írt többször, és néhány interjúban is célzott rá.) Kardos legnagyobb megdöbbenésére elfogadta az ötletet, és azt mondta, hogy egy nap múlva kéri az első tíz kötet címét és szerzőjét vagy szerkesztőjét. Ezért hívott fel Miklós, és ott a Vörösmarty téren a Gerbeaud-ban egy kávé mellett először is kooptáltuk a szerkesztőbizottságba Fogarassy Miklóst és Lukácsy Sándort, akiket azonnal be is vontunk, majd szétosztottuk tényleg egy napon belül az ötleteket, és megneveztük a potenciális szerkesztőket az első tízre. (Természetesen az elkészülendő előszóban ezeket felsorolom, és jellemzem karakterüket, illetve szerzőiket. Meg kell jegyezni, hogy a Wikipédiában, a legutóbbi, 2018-as frissítésig is csak az szerepel, hogy ez a sorozat előbb Magyar Tallózó címen futott, utána Magyar Hírmondó címen, a kettő között semmi különbség nincs, szerkesztője mindig Szalay Károly volt, Mészöly neve le sincs írva. Ezen kívül nincs megemlítve az sem, hogy Kardos elvtárs egy esetben cenzúrát gyakorolt: az Orbán Balázs Székelyföldjéből Péterfy László által készített válogatást ugyanis nem engedte megjelentetni; Lukácsy pedig a maga által elkészített, Vörösmarty-szövegekből és a költőről szóló dokumentumokból álló kötetét pedig visszavonta. Az Orbán Balázst később Katona Tamás adta ki az Európa Kiadó egy sorozatában, a Vörösmarty-kötetet pedig Kőszeghy Péter a Balassi Kiadónál.)

Közben megjelent a Magvető 1979-es terve a megjelentetendő könyvekről, ez ki is lett nyomtatva, nekem nincs meg, de gondolom, könnyen hozzá lehet férni. Itt rövid fülszövegek szerepeltek már az egyes könyvekhez, és ott volt mellette, hogy mekkora lesz a terjedelem, ugyanis ezekhez külön-külön, mint tudod, meg kellett szerezni az engedélyt a felhasználható papírmennyiségre. Így azután mikor kitört a botrány, mert mi a Magvetőben tiltakoztunk az ellen, hogy a valódi négy szerkesztő helyett a kiadó munkatársait tüntették fel szerkesztőként – Aczél elvtárs időközben ugyanis elmagyarázta Kardos elvtársnak, hogy elvtárs az elvtársnak nem vájja ki a szemét, hanem vakon engedelmeskedik a még nagyobb elvtársnak; mint tudjuk, a PB-ben nem csak a kultúra tartozott hozzá, hanem a titkosszolgálat is –; Kardos elvtárs válaszolt, és minket nemes egyszerűséggel a „négyek bandájának" nevezett, erre ma is nagyon büszke vagyok mint utolsó még ki nem irtott tagja a bandának. Persze akkor a papírt, ha már megkapták, föl kellett valamire használni, ezért, mivel a papír nem pirul, Verest nyomták rá, Maszák pedig 1980-ban jelent meg, és egy szép napon át is nyújtotta nekem a Batthyány téri buszmegállóban frissen megjelent kötetét dedikálva; elgondolkozva hozzátette: „tudod, ha jól meggondolom, voltaképpen amikor téged kirúgtak, nekem ezt vissza kellett volna vonnom".

Ezek után rátérnék arra, hogy a kötet három ciklusa tulajdonképpen milyen meggondolásokból és hogyan állott össze, vagyis mi volt az a minden eltérés ellenére közös szellemi alap, amellyel meg tudtam ítélni mondjuk a Galeotto eretnekségét és a Mészöly prófétaságát.

Természetesen te döntöd el, hogy szükségesnek tartod-e ezt az öntudománytörténeti halottgyalázást, vagy valami szórakoztató történetet dobjunk be inkább helyette; ámbár szerintem ezen jókat lehet röhögni."

Tehát nemcsak egy heterogén (zseniális), félig-meddig betiltott kötet ez az *Eretnekek és próféták*, hanem már tudománytörténet is!!

Tartalom

Előszó (később készül el)

I. „Az tündöklő hírnév…" – Régi magyarok és Európa

Galeotto filozófiájának antik forrásai [1978-ban olasz nyelven sajtó alatt volt mint egy 1976-ban Narniban rendezett Galeotto-konferencia egyik előadása, és csak később jelent meg: ItK, LXXXVI(1982), 46-52. Az olasz változata megjelent: Le fonti antiche dei trattati filosofici di Galeotto, In: Galeotto Marzio e l'umanesimo italiano ed europeo, Atti del III convegno di studio, Narni 8-11 novembre 1975, Narni, Centro Studi Storici, 1983, 153-163.]

„Valahány török bejt" – Balassi és az Iszlám misztikája [ItK, LXXX (1976), 706-713.]

Szenci Molnár Albert latin versei [megj. Szenci Molnár Albert és a magyar késő-reneszánsz, szerk. CSANDA Sándor, KESERŰ Bálint, Szeged, (Adattár XVI. századi szellemi mozgalmaink történetéhez, 4.), 245-253, és klny.]

A *Szigeti veszedelem* és az európai epikus hagyomány [megj. Literatura, IV(1977)/2, 27-39.]

Rákóczi csehországi tanulóévei [megj. később: Rákóczi-tanulmányok, Szerk.: KÖPECZI Béla, HOPP Lajos, R. VÁRKONYI Ágnes, Akadémiai Kiadó, Budapest, 291-315. és klny; tartalmaz néhány olyan dokumentumszöveget, amelyek a kötetbe szerkesztett tanulmányból kimaradtak!]

Faludi Ferenc, a könyvvizsgáló [megj. később: Magyar Könyvszemle, XCV(1979), 1-24, és klny.]

„Tükröcske. Egy Ficzkó-poéta számára." Ungvárnémeti Tóth László kritikai fogadtatása [megj. később: Acta Historiae Litterarum Hungaricarum, tomus XVIII, Acta Universitatis Szegediensis de Attila József nominatae, 1982, 83-87. és klny.]

II. „Álmaim is voltak, voltak..." – A reformkor kibontakozása és tragédiája klasszikus műalkotásokban

„Vandal bölcseség" – Berzsenyi és a francia forradalom [megj. Miért szép? A magyar líra Csokonaitól Petőfiig, szerk. MEZEI Márta, KULIN FERENC, Gondolat Kiadó, Budapest, 1975, 179-187.]

A *Hymnus* helye a magyar és a világirodalomban [megj. A Hymnus költője, Tanulmányok Kölcseyről, szerk. LUKÁCSY Sándor, Szabolcs-Szatmár Megye Tanácsa, Nyíregyháza, 1974, 11-14.]

„…s hű a haladékony időhöz" – Történetfelfogás és kompozíció a *Zalán futásá*ban [némileg rövidített szöveggel megj. Ragyognak tettei, Tanulmányok Vörösmartyról, szerk. HORVÁTH Károly, LUKÁCSY Sándor, SZÖRÉNYI László, Székesfehérvár, 1975, 7-46.]

Apokalipszis helyett kataklizma – Petőfi utolsó verse [megj. 1823–1973 Petőfi, szerk: V. NYILASSY Vilma, Népművelési Propaganda Iroda, Budapest, [PIM Évkönyve, 10.], 1973, 171-186.]

A humoros elégia – Arany János: *Visszatekintés* [megj. két részben: 1. Arany János Visszatekintés c., versének képanyaga, ItK, LXXIV(1970), 322-345, és klny; 2. Az el nem ért bizonyosság, Elemzések Arany lírájának első szakaszából, szerk. NÉMETH G. Béla, Akadémiai Kiadó, Budapest, 1972, 371, 201-290.]

III. „Film" – A XX. század mítosza és valósága

Mitikus szerkezetek Eizenstein filmjeiben [megj. Mozgó Világ, III(1977)/5, okt., 93-100.]

Saját halál, saját élet. Mészöly Miklós prózájáról [megj. két részben: 1 Jelenkor, 1973/7-8, 644-645; 2. később megj.: Múlt jövő időben, Írások Bodnár György 75. születésnapjára, szerk. ANGYALOSI Gergely, Universitas Kiadó, Budapest, 2003, 310-319.]

A gnosztikus groteszk. Nádas Péter prózájáról [megj. két részben: 1. Kritika, IX(1971)/11-12, 88-93; 2. Mozgó Világ, IV(1978)/1. febr., 53-58.]

Az ajtó nyitva vagy zárva legyen. Gazdag Gyula: *A sípoló macskakő* című filmjéről [megjelent volna a Mozgó Világban 1978-ban, ehelyett később: Kortársunk a film, Filmesszék, filmtanulmányok, Szerk.: DÁNIEL Ferenc, Múzsák Közművelődési Kiadó, Budapest, 1984, 184-191.]

Petőfi-happening a passió és a cirkusz között. Kardos Ferenc: *Petőfi '73* című filmjéről [megj. két részben: 1. Játékos Petőfi passió, Kardos Ferenc: Petőfi'73, Filmkultúra, 6, nov.-dec., 15-21, 2. része nem jelent meg]

Tükörszimmetrikus ellenutópia. Pierre Boulle: *A majmok bolygója* [megj. Science Fiction Tájékoztató, 7. (1972. november), 80–83.]

Budapest, 2019. január 20.

Sebestyén Ilona sk.

7. Ágh István magyar népmese-feldolgozásai Keresztes Dóra rajzaival

Szinopszis

„Talán nem is méri fel a napi gondoktól fáradt szülő, hogy az általa felolvasott esti mese milyen ajándék cseperedő gyermekének, hogy nem pótolhatja ezt sem a televízió, sem a videó. Az együttlét öröme akkor maradéktalan, ha a kiválasztott történetet nemcsak a kicsi, hanem a nagy is élvezi. … a ***Parazsat evő paripában*** sorakozó harminc mese egytől egyig élvezetes olvasmány, maga a gyűjtemény pedig – ***Ágh*** István ***Ágh*** Zsófia közreműködésével készült válogatása – azért kitűnő, mert sokszínű és sokhangú, kereshetünk benne másfél oldalnyi vagy hét-nyolc oldalas szöveget is, mikor mennyire futja energiánkból. Olvashatunk benne, híres tündérmeséket és tanulságos állattörténeteket. ***Arany*** László, ***Benedek*** Elek vagy ***Illyés*** Gyula könyveit nem akarja kiütni Ágh István válogatása, hanem újra rájuk szeretné irányítani a figyelmet.

A mesék születési helyétől és idejétől egyre távolodó felolvasó és ifjú hallgató úgy találkozik a Parazsat érő paripában a számára ismeretlen szavakkal, tájnyelvi kifejezésekkel, hogy a szövegkörnyezetből rögtön megérti a jelentést, s szinte észrevétlen gazdagodik a szókincse. Sok sallangtól, édeskés fordulattól megtisztítja Ágh István a meséket, mindig ügyelve arra, hogy eljátszhatók, átélhetők legyenek. Nem zavar, ha a ***Pipakupak*** gyerekben Hüvelyk Matyira ismerünk, s a brémai zenészek szebeni muzsikusként tűnnek fel a lapokon, de örülünk vitéz ***Kálmusnak*** és ***Tüzes Tolvaj Tilinkónak*** is. Az igazán jó történeteket nem kell kommentálni, beszélnek maguktól, figyelmeztetnek, hogy bizony a király is megunja a sok ***zsannamannát,*** a rest lány is a feneke alá dugott kilenc párnát. Hogy a komolyabb erkölcsi tanulságokról – a bátrak, a hűségesek, a fürge ész- járásúak és a vállalkozó szelleműek előbb-utóbb elnyerik jutalmukat, a kondásból is lehet királyfi, szegénylegény is megkaphatja a gazdag kereskedő lányának a kezét, nem kell hinni a mézes-mázas ígéreteknek, mindig jobb az egyenes út – ne is szóljunk... Hogy az élet nap mint nap rácáfol a népmesei bölcsességekre? Igen, a felnőttek már tudják. De nem szabad, hogy a tudás beletörődést jelentsen. Ha gyerekeiknek továbbra is hajlandók magyar népmeséket olvasni, akkor még nincs veszve minden.” Osztovits Ágnes írta ezt az ismertetést a kötetről 1995-ben!! Azóta eltelt majdnem negyed évszázad, éppen ideje újra megjelentetnünk a művet.

Az illusztrációk elkészítésére Keresztes Dóra képzőművészt szeretnénk felkérni.

Tartalom

A megszólaló szőlő, a mosolygó alma meg a csengő barack
Csodahegedű
Pipakupak gyerek
A cigány az égben és a pokolban
A király kenyere
Hogyan tanult meg dolgozni a rest leány?
A királylányok cipői
Parazsat evő paripa
A Nap leánya
A medve és a szegény ember
Tüzes Tolvaj Tilinkó
A szebeni muzsikusok
Kígyóraj vitéz
A sötétség országa
Mese a kökényszemecskéről
Bátor Bódi
A malacka meg a farkas

A hollóvá lett tizenkét testvér
A medve, a farkas, a róka és a nyúl a gyergyói vásáron
Vitéz Kálmus
A vasorrú bába
Három kívánság
Tündér Erzsébet
A gazdag kereskedő meg a szegény legény
A kígyó hálája
Szamár, asztal, tarisznya
Fehérlófia
Az aranymozsár
Károly viszi Karolinát
A mostohalány meg az édesleány

Budapest, 2019. január 20.

Sebestyén Ilona sk.

8. Gróh Gáspár: Jegyzetek és tanulmányok (munkacím)

Szinopszis

Gróh Gáspár írásainak egyik jellemzője a műfaji és a tematikai sokszínűség. Kritika, esszé, tanulmány, politikai elemzés, interjú, publicisztika, jegyzet. Ez a kötet is megmutat valamit ebből a változatosságból. Első részében a születésüket tekintve alkalminak mondható jegyzetekből, tárcákból, glosszákból kínál válogatást. Témájuk lehet akár egy megélt, lírai pillanat, évforduló, a közélet, egy közelálló barát elvesztése, az irodalom vagy a történelem éppen szeme elé kerülő jelensége. Szinte mindegy is, hogy mi: valamennyiben az a fontos, hogy olyan látószögből mutatja meg írása aktuális tárgyát, amitől azok nemcsak fontosak lesznek, hanem a szokottól eltérő megvilágításban olvasója is másként látja, mint ahogyan odáig ismerni vélte. Így kerül hozzá másként közel Balassi és Petőfi, Kölcsey és Nagy László, a magyar történelem és politika mozgása, egy kiszárdt nyírfa, egy kidőlő évszázados tölgy, vagy éppen egy vadászatra induló bagolypár.

A könyv második tematikai tömbje a szerző néhány újabb tanulmányát adja közre: Szabad György életútinterjújáról, Németh László művelődéseszményéről, Szabó Dezső száz éve megjelent *Az elsodort falu*járól, Sárközy Péternek a meghamisított József Attila-kép kiigazítását szolgáló kötetéről.

A kötetet 2020 könyvfesztiváljára kívánjuk megjelentetni.

TARTALOM

Jegyzetek
A kutya mint akarat és képzet
Kutya, lóháton
Isten veled, Orbán Ottó
Egy nap fénye
Arcunk égi mása
Hurrá, nyaralunk
Okkupáció 1968
A kultúrpolitika hosszú lejáratú váltó" – Klebelsberg Kuno emlékezete
Múlt és jövendő
Egy betöltött küldetés – Hetven éve ment el Bartók Béla
Mába érő háború
A szobor lelke – Kölcsey 225 Megméretünk
Elképzelt fehér rózsa egy százéves síron
Megméretünk
A labdarúgás és valami más...
Egy álmunk nekünk is lehetett...
A valóság képtelensége és a képek valótlansága
A szakszerűség szűkössége
Még ezer év...
Felkonvertált hétköznapok
Az öreg tölgy látogatása
Az óvatlanság kora
Mit ránk hagytak a századok
Minden? Semmi? - Avagy két kép a rendszerváltás hőskorából
Vaddisznók a Gellérthegyen
Remények és csalódások
Reménység a sötétben
Nosztalgia vagy emlékezés?
A múlt felé fordulás nem múltba fordulás
A rabság, mely megszabadít avagy a tulajdonságokkal bíró ember
Az erkölcs és a szövegértés
Céljainktól távolodva
Az ismeretlen vendég
A besározott Csoda
A változás kísértete
A lobogó J. A.
Májusi rekviem
Egy európai, istentelen magyar

A hungaroszkepszis alkonya?
Egy Deák-file, avagy a hír csak maga a tény
Történelmünk vagy történelmeink?
Kelet népe és az Occidens
A hiány arcai
Ötvenhatról
Özönvizek között
Két bagoly
Az üldözők diadala?
Botránykő a vízben
A tékozló atyák
Egy talált tárgy, avagy Könyvhét, 1950
A mohóság forradalma?
Hanyatlás és nagyság
Egy évtized
A halhatatlan szalagos kalap
Ádvent a Thököly úton, anno 1989
Több mint szeretet
A vég, a kezdet
Európába(n), botladozva
Integráció, itthon
Szonya a villamoson
Arany 200
Hazudtak, lendületlenül…
Rendszerváltozás a lelátón
A realitás rajongója – Görgey Artúrról
Nagy háború
A szobor lelke - Kölcsey 225
Álom, 1978. január
Prózai ballada egy belga vadászpuskáról
Esztergom ostroma, anno
Az erő joga és a jog ereje
Holtak és élők
A rabság, mely megszabadít – avagy a tulajdonságokkal bíró ember
Fogsarok
Levelek egy más világból
Az emlékek cezúrája

Tanulmányok

Szabad György interjúkötetéről. Kolozsvári könyvbemutató
Az elsodort falu mint háborús regény
Újranyitott tárna. Sárközy Péter a hazug József Attila-mítoszokról
„A Mindenségből indulnék ki…”. Műveltség, művelődés, közművelődés Németh László gondolkodásában

Budapest, 2019. január 20.

Sebestyén Ilona sk.

9. Illyés Gyula kötetben meg nem jelent írásai

Szinopszis

Illyés Mária, az író leánya évtizedek óta foglalkozik apja hagyatékával, mindent elolvas, összerendez. Többféle anyag gyűlt össze az évek során, kötetben meg nem jelent, de újságokban publikált anyagok. Nem túl nagy a terjedelem, ezért az anyag különlegességénél fogva megbeszéltem Ikával, hogy a Nap Kiadó Különleges könyvek sorozatában adjuk közre ezeket az írásokat.
A mostani kötet anyaga vegyes, tervünk az. hogy az író unokája, Kodolányi Judit szerkesztői jegyzetekkel fogja kiegészíteni az egyes írásokat, így azok elhelyezhetők lesznek egyrészt az író életművében, másrészt az olvasót is tájékoztatják, hogy miről is van szó…

Tartalom

Új ház, Magyar Hírlap, 1933. szeptember 17.
A magyarság pusztulása, Nyugat, 1933.okt.16. (Téglás János, Elfogy a magyarság 69-81.)
Magyarok pusztulása, Magyar Hírlap,1933. október 22.
Jó polgári koszt, Magyar Hírlap, 1933. december 3.
A dunántúli kérdés veszedelmei, Magyar Hírlap, 1934. május 13.
Dombóvár, Budapesti Hírlap, 1934. november 25.
Rakoncátlan gyermeknyelv, (Mariska lázadása), Dunatáj, 1986
Vakok közt, Válasz, 1948. 546–549.
Pudovkin, Szovjet kultúra, 1953. június
A Húnyt szemmel c. veréről, Magyar Nemzet, 1954.január 14.
Szolgák szabadon, (1959), Forrás, 2015. 3.
Gyapottermesztés Vilma-majorban, (1960), Forrás, 2015.12.
Érzelmes hátrapillantás, (1961?) Szekszárd, 1994, Tolna megyei önk., Illyés Gyula könyvtár
Tihany, Bencés-kalendárium 2002
Dombvidéki temetők, Új Dunatáj, 2002. december,
A kis lord
A gályarab éneke, Új Írás, 1971.
Egry József (kiállításmegnyitó) Népszava, 1971. december 25.
Igazolványok, Nők Lapja, 1974. 10. 19.

Budapest, 2019. január 20.

Sebestyén Ilona sk.

10. Monostori Imre: Kéve és kereszt. Kritikai rajzok

Szinopszis

Az egyik legnagyobb vesztesége a rendszerváltozásnak (és azt hiszem, ezzel a meglátásommal nem vagyok egyedül) az, hogy nincsen, vagy alig van igazi, értő kritika.

Ez főleg az írók-költőknek hiányzik, de hiányzik az irodalmi életből is, mivel szükség van arra, hogy orientálják az olvasót, hogy mi értékes, mi kevésbé az. Persze a posztmodern irodalontörténet-írás erre nem vállalkozik, úgyhogy híján vagyunk eligazító kritikának. És híján vagyunk az emlékezéssel is: elfelejtünk mindenkit (majdnem mindenkit), aki meghalt, mert nincs, aki figyelmeztessen minket, nincs, aki emlékeztessen minket.

Monostori Imre, aki 2020-ban lesz 75 (!!) esztendős, könyvtárigazgatói (és Új Forrás főszerkesztői) székéből visszavonulva nem ment „nyugdíjba", dolgozik. Elsősorban természetesen a Németh László-i életművel foglalkozik (több könyv és számtalan cikk után) még mindig, hiszen most is bevonja több írásába, a Csoórira ható szellemi hatása okán, illetve Szabó Dezsővel kapcsolatban.

A kötet az utóbbi években készült írásaiból válogat: erősen közéleti indíttatású, hiszen több foglalkozik a magyar forradalommal, illetve a közélettel.

Monostori Imre felkészült irodalmár, okos és jó „filosz", bízhatunk az idézeteiben, az utalásaiban, mert nem téved.

Kötete méltó lesz a szép kerek születésnapjához.

Tartalom

Szabó Dezső, az „útmutató". Németh László Szabó Dezső-képének változásai (1926–1968)

Borbándi Gyula Jászi Oszkárról: a népi mozgalom eszmei gyökereinek újraértelmezési kísérlete

Tudós Magyary Zoltán szovjetunióbeli tanulmányútja 1935-ben. Babus Antal: *Egy konzervatív úr a baloldali zarándokok között*

Levélregény változó időkben. *Lélekben társak. Supka Magdolna és Féja Géza levelezése 1937–1976*

Tűnődések a magyar forradalom értelméről. Salamon Konrád: *Tizenkét nap szabadság. 1956. Az első antikommunista forradalom*

Boldogtalan Király István. *Napló 1956 – 1989*

A *Kortárs* folyóirat Király István idején: 1962-1963

Lehet-e a könyvtáros tudós? Vekerdi László interjúi

A személyiség ereje. Tamás Attila: *Visszatekintés*

Marosvásárhelyi kacagások. Gálfalvi György: *Kacagásaink. Emlékiratok*

Titkok oldódása. Komárom megye a *Titkos írás*ban

Csoóri Sándor legerősebb szellemi kötődései: Illyés Gyula és Németh László

Közelebb Nagy Gáspárhoz

I. A költő prózája

II. Nagy Gáspár szabadságélményei és szabadságeszménye

Olasz Sándorról

I. „Gyerekkoromban is nagy olvasó voltam." Kérdés-felelet távbeszélgetés (2010 decemberében)

II. A kritikaírás becsülete. Olasz Sándor második posztumusz kötete: *Kalliopé útkeresései. Mai prózánkról*

Vasy Géza összefoglalói. *Az irodalom: nélkülözhetetlen*

Szemben a felejtéssel. Gróh Gáspár esszékötetéről

Populizmus. Gyurácz Ferenc tanulmányai

Budapest, 2019. január 20.

Sebestyén Ilona sk.

11. Szepesi Attila: Barbár szonettek (munkacím).

Szinopszis

Nagyon termékeny költő volt Szepesi Attila, és nemcsak nagyon termékeny, hanem nagyon jó költő is. A szakma tudta róla, de valahogy nem kapta meg a Kossuth-díjat, pedig, legyünk őszinték, nálánál gyöngébb (vagy nem olyan jó) költők megkapták.

És olvasói sem igen voltak, mert csöndes volt, nem politizált, nem is tudták róla, hogy „melyik" oldalhoz tartozik, hogy „hova szavaz".

Ő gombászott és verset írt…

A „barbár szonettek" tulajdonképpen életrajzi mesék. És ahogy alább Pécsi Györgyi írásából idézzük, nem is versek ezek, hanem verssorokba tördelt prózák.

Száraz Miklós György, Szepesi Attila barátja összeállította ezt a kötetet, ebben benne van az ÖSSZES BARBÁR SZONETT.

Nem mindegyik jelent meg könyvben, tehát ez a mű félig-meddig új verseket is tartalmaz… A megjelenés előtt ezt a filológiai munkát a Tartalomban el fogjuk végezni, mert tudni kell pontosan, hogy melyik látott könyvben napvilágot, és melyik költemény nem….

Ő már nem tudta sajtó alá rendezni az önéletrazi meséjét, mert hirtelen betegség támadta meg, és elhagyott bennünket. Ahol véget ér ez a mű, addig jutott el Szepesi Attila életének és élete mozzanatainak elbeszélésében!

Most, a barbár szonettek lényegéről hallgassuk Pécsi Györgyit: „…Persze, nem csak a természetben szereti a kis világokat, kis történéseket, semmiségeket a költő, hanem az életben, sorsban, történelemben is. Kizárólag azt, ami személyes környezetébe, aurájába beletartozik, amit közvetlenül érzékel, tapasztal. Mindaz, ami azon túl van, egyfajta imaginárius térben létezik csak: igaz is lehet akár, de éppúgy tartozhat a mesék, legendák tündérvilágához is. …A kérdés, hogy pusztán mert 14 sorosak a történetek, tekinthetők-e szonettnek, vagy egyáltalán versnek, csak a klasszika szabályai szerint tehető fel, a modern kor annyiféleképpen bontott, váltott formát (Kányádi Sándor például 4+3 soros félszonetteket írt), hogy pusztán a költő megnevezése szerint is elfogadhatjuk a műfajmegjelölést. S ha már Kányádit említettem, idézem versről vallott nézetét. Kányádi szerint – Szabédi Lászlótól tanulta – a vers nyomatékkal előadott élőbeszéd, példának pedig a *Vannak vidékek* című rövid versét szokta fölhozni, mint teszi a nyomaték verssé az egyszerű élőbeszédet, prózai szöveget. (Ne menjünk messzebb: *Tóth Gyula bádogos és vízvezetékszerelő* – Weöres Sándor.) Szepesi Attila barbár szonettjei közül azonban csak néhány adható elő nyomatékkal a mesterkéltség gyanúja nélkül – ezek valóban prózai szövegek, sorokba tördelve. …Ez így egyszerű prózai leírás az élőbeszéd közvetlenségével. Ha azonban verssorokba tördelve találkozunk a szöveggel, hiába a sorokon áthajló mondatszerkezet, a sorvégi jelöletlen szünetnél az olvasó egy pillanatra megáll, érzékeli a vers sortagolással létrehozott fegyelmezett belső ritmusát. Fegyelmezett, mert a szonett-terjedelem (14 sor) miatt is igen ökonomikus a szerkesztés. Mindegyik barbár szonett egyetlen történetet, impressziót, emléket mesél el leíró módban, mint egy erős tusrajz, csak a legjellemzőbb, legfontosabb tartalmat közölve, ám mindegyik finom csattanóval vagy sejtelmes kódával zárul, kiemelve a hétköznapi történetet a maga köznapiságából.

Tényszerűen, hogy milyen volt – a korabeli állapotok szerint a költő viszonylagos jobb létben élő családján keresztül – a mindennapi élet a II. világháború után Kárpátalján, szinte enciklopédikus teljességgel megismerhetjük, valamennyire a nagytörténesekre is ráláthatunk, de Szepesi Attila célja azt hiszem, nem a múltértelmezés, hanem a világteremtés. Nem a nagy-világé, hanem a kisvilágok mesteri költője ő. Azé a kisvilágé, amely az élet és a természet megélt apróságaiból épül, amelynek kötőanyaga a szeretet, és amely fragmentumainak valóságosságával együtt teljességértékű."

Tartalom

Medvecukor

Cigány Rozi
Darutánc
Sárkányeregető
Vaskovicsék
Fehér lepedőben
Áramszünet
Rákok
Áts Lóri
Hosszú éjszaka
Tűz a havon
Szutor Jenő bácsi
Elaludni
Néha egy-egy…

Halk románc
Végítélet
Békeidők
A szolyvai vendég
Csicsóka
János pap országa
Lőrincék
Ezermester
A kísértet
Kakukk
Hagymakarikák
A portré
Vitya
Legelő
Káromkodni
Fadoboz
Farkasok
Csonttollú madarak
Betlehem
A földgömb
Hullott szilvák
Gulácsy
Az élőhalott
Kopp-kopp
A rom
Szibir
A fészek
Dadogós Mari
Az éjmadár
A hegy lovagja
Medveszar
Lépcsőima
Suhajda bácsi
Bivalyok
Régi tüzek
Amerika hangja
Öregúr
A Vérke
Bandák
Istenek
Elmúlás
Képeslapok
A kurblis telefon
Fescsenkóék
Békák
Vak Gabi bácsi
A Vérke hídján
Páros szerelem
Sírrablók
Hrisztosz voszkresz
Töklámpások
A nyúlszájú
Kücsük effendi
Boszorka
A tehéncsorda
Szilvalekvár
Kulcslyuk
A kondás tülke
Szegény tatár
Aranydió
Zakariás
Szempár
Szélike kisasszony
Kacsacsőrű
Az ördög
A Sárok-hegy
Vándorlegény
Herskovics Mackó
A színek
Ólomöntés
A Káldi Biblia
Titkos fiók
Gazdagok
Libatömés
Ökrösszekér
Egerek
Az elveszett nyílvessző
A padláson
Dobrják
Kukorica
Szent Gogó
Ruszinok
Kisberti
Bolond Kolja
Arany keretben
Harangszó
Ólomkatonák
A szellem
Szakácskönyv
A kukker
Az égő disznó
Laci bá
Hordógurigatók
Bariték
Gizi néni
A varjúkertész
Igazi
Kártyacsaták
Malomkő
Elesett
Macskaszem
Vérehulló fecskefű
Piros tojás
Málna
Himnusz
Nagyapám szarvas hátán lovagol
Érettségi tabló
Női divat
Latorcavölgyi
Füst
A Szernye
Legenda
Illem
A százlábú
Kilenc bíbictojás
Hadirokkantak
Kroton Fircák
Zongora, könyvek
A Tisza hídján
Foltozott
Marslakó
Pesten
Pincék
Kecskefej
Paszuly Pista lakodalma
A Kossuth-hídon
Doktor Hatökör
Másfelé
A 11-es buszon
Ballonkabát
Pecsétnyomók
Lencsésné
Úrfelmutatáskor
Gizella, Sára
A Trautmann-ház
Csacsi-rét
A mauser
Versek
Medvecukor
A másik család
Karácsonyi nyúl
Halmozók, feketézők
Romok
Határsáv
Áfonya
A Murillo-madonna
A Mária-utcai klinikán
A sintérkocsi
A látó ujjak
Valaki fekszik a tepsiben
Tökéria
Kézmosás
Vaskályha
Sziklák
Bálvány utca
A ház lakói
A vérbíró
Matyi bácsi
Csöngetnek
Foci
Pohártolvaj
Csuhások
Három szoba
Elhagyott kertek
Pócs bácsi
Ékszerdoboz
Huszonhat szilvásgombóc
Iglói
Feketevágás
Pálinka
A sámán
Háry János
Paradicsom
Fülöpék
Presenszky bácsi
Kurtavas
A vörös pópa
Remeték
Kilenc szem kávé

Vetkőztetők
Hófogó
Babos kendő
A vár
A kék váza
Vagonlakók
Pirospöttyös szalamandra
Mufurc
Tédi bácsi
Braunék
Snurrozók
Fekete kenyér
Elsárgult fotográfiák
Tiszi
Cipszer nagyapám
Az Ébner-ház
Kuncsorgók
Az Almási-tériek
Botláb Guszti
Buksi néni
Ezerfejű
Az éjjeliőr
Tóth Misa
Macsugáék
Szegény Konyi
Róka
Karácsonyfa
Csíkos ruhában
Lakodalmak
Szöcske anyó
A tábornok meg a balerina
Népnevelők
Radicsék
A sváb ház
Gombák
Pipafüst
Korein Andor
A jósnő
Borosjenőn
A macska farka
Winnettou
Pompás, Remény
A veres pap
Csiszér Kati
Hadifogolyvonat
Mesterségek dicsérete
Indiában
Útépítők
Bárányfelhő
Víztorony
Dinnyecsőszök
Mókus
Orosz verem
Vigyorgó koponyák
A vörös macska háza
Mohai
Ubul
Szobrok
A rádiónál
Halálba menetelők
Ávósok
Az Ilkovics előtt
Láncok
Tuzsonék
Hadoszlop
Télen
Vámpírok bálja
Gerendás Jancsi
Pókhasú indiánok
A józsefvárosi templom
Elásott fegyverek
Margarétás bolond
Hegyi néni
A dések
Totó
Fapapucsos Ludnai
Szénkupac
Sztrij
Kodály háza előtt
Horoszkóp
Nagyvilág
Fisli
Paprikavirágok
Csonka futballcsapat

Varázsfüvek 89. oldal

Visszhang
Lánctalpak
Egy asszony
Egyszemélyes sereg
A bolondok hajója
Holdkóros
Szebb jövő
Északi szél
Jampecek
Linde Borg
Hani
Bagolyvár
Szikrák
Kopácsolás
Tűzimádók
Papírtrombiták
Nyárimikulás
Az öreg király
Haj-regö-rejtem
Locsogány
Holdfény
Bolond Kovács dobol
Gombország
Vízöntő
Szappankereső
Rusnya fruska
Horgas és szikár
A kék ház
Turangalila
Hommage a Kosztolányi
Lánysoroló
Az árnyék
Az óriás halála
Süvölvény
Béla, Béla
Munkácsi sikátor
A fekete autó
Az eltapsolt birodalom
Pirregő
Tükörjáték (nincs benne a kötetben)
Picasso
Capriccio
Jeruzsálem tornyai
Teknősbéka
Kassák morog valamit
Varázsfüvek
A zsidó mágus
De natura sonoris
Petruska
Fejhangon
Elkószáltam
Csillagjóslás
Ceveró
Jégcsapok
A régi galeri
Ördögi kísértetek
Éjfél felé
Kísértetfalva
Fabulya
Ki minden lélek
Szent Kutya
A Sárkány Lovagrend
Kocsmakuplé
Zuhanyrózsa
Kukacfejű
Félálomi futamok
Éhkopp
Suki
Földönfutó
Bányarém
Titusz
Patkány Pisti
Rongyosbál
Vasvödör
Részeg váteszek
Cserhát
A kis francia
Tündérkarnevál
B-etüd
Árnyjáték
Jancsi griffje
Ave
Titkos térkép
Mikszáth
Visszanéző
Csótánycsimaszok
A vörös oroszlán
Juvan
Halashordó
Suhogó angyalszárnyak
Vámpírdal

Üveghegyek
Lie-cse
Verhovina
Műkedvelő poéta és bőkezű mecénás volt a
Griffek és sárkányok
A rothadt vízcsepp
A zöld szatír
Vasgolyó
Bottal botolva
Saruban és darócban
Föld
Aranyfonál
Ördöglyuk
Elsüllyedt harangok
Tarka sügér
A Kárbunkulus-torony
Indián javasasszony
Próféták és angyalok
Plánták dicsérete
Bosch-etűd
Szívverés
A vörös akt
Távolodóban
Citeramuzsika
A világgá futó fasor
Zöld krajcár
A Naprendszer harmadik bolygóján
Ekhós szekerek
A sárga béka
Frigyláda
Három veréb
Berda
Vízimalom
Számok
Bicebóca
Ökörhugyozás
Táncoló dervisek
Plüssmackó
A részeg tányértalpú (nincs a kötetben)
Bafomet
Koldus ősz
Aranyfogak
Fényfalók
Buksi
Megint
Utószó a Teremtés Könyvéhez
Kard-ki-kard
Boszorkánykör
Anakreón
Szamócák
Az éjszaka meséi
Mütyürök mestere
Haláltánc
Kajánkodó
Hétfejű
Óbudai tücskök
Rondo
Az ezüstlánc
Öcsikék
Kajla szívekkel és halálfejekkel
Falábú Jancsi
Cilinderben
Cigánytemetés
Feketénél feketébb fekete
Medveálom
Maszkok
Baglyok, tarka pillék
A Sohóban
Önarckép Rembrandt modorában
Rímek
Ageb
Költők az interneten
Testvéreim
Pokoljáró
Hajléktalan eső
Pán kósza lelke
Nostradamus-etüd
Lyukas zászlók alatt

Ördögszekér 143. oldal

Harangok
Ágbog-királyság
Rézlámpa
Szent Ferenc a madaraknak prédikál
Kajlaszarvú ördögök
Vadvizek
Akasztó-sor
Tuljakov kapitány
Csufi
Tömegsír
A rózsaszín szamarak szigete
Kórón lovagló
Zeppelin gróf léghajója
Dobos lovag
Telihold
Papírdoboz
Ördögszekér
A körtorony
Gyöngybetűk
Kecskeháton
Hazátlanok
Forgó tükör
Lugas
Kölyök
Füst Milán Chopint játszik
Dalest
Komédiások
Néma sokaság
Damaszkusz felé
Kiskakas
Feje fölött holló
Skorpió Hava
Hasbeszélő
Poljuska
Abbáziai emlék
Hosszú percek
Tökfej
A föld gyomra felé
Rekviem
Ficere
Rézkulcs
Akrobaták
Porfelhőben
Vita brevis
Nyikorgó kerék
János jelenései
Batu kán
Öreg falak
A törpe
Emberhús
Rőzseláng
Harmonikaszó
Kísértetek
Kótya Peti
Bábel tornya
Tejfeles-képű
Gumilabda
Ugrifüles
Sóvirágok
A Duna-parti grund
Cafka Bözse
Öröktüzek
Fekete labirintus 1
Bűzös útvesztő
Guriga
Vámpírok bálja 2.
Fekete árnyékok
Röfögve-böfögve
Láncravert Hold
Kiszebábok
Arany betűk
A Bécsi-kapu
A pünkösdi királylány
Rágógumi
Kerékvető
Wágner
Szegény Flórián
Vaddisznó
Nemzedék
Preludium és fuga
Punás
Megállt órák
Napköve
Hószakadás
Kálijuga
Világzene
Regteleki hegedősök
Jokkmokk
Bolond Istók
Egy öreg ló

Roncsvitéz
Az avarok kincse
Sárkányölő
Macskajaj
Elízium
Hangyák
Árnyékvesztő
Trágár Balázs, Moldvai Miska
Szaturnusz fiai
Kuka Garics
Rémalakok
Szilveszter-éjszakák
Bolondok könyve
Katakomba-freskó
Köd
Próféta
Fekete sörényű oroszlán
Kukucskáló
Párizs
Tóparti idill
Trillázó madarak
Ürgepaprikás
Óegyiptomi vázlat
Szarvas, holdfényben
A sükebóka pásztor
Malakiás csodái
Vigyori csontváz
Csavarok, csigahéjak
Karcos éjszakák
Halál fia
Hosszú álom
Hany Istók
Festőinasok
Varjúváros
Siskák
Szerecsen Mária
Halottlátók
Világvégi
Dudanóta
Atlantisz
Költő
Felhők
Esőcsináló
Ölelkezők
Csavargó
Új Diogenész
Gyerektolvajok
Slepp
Tikfasz Peti
Álmodott költők
Kisfaludy pohara
Lovagi torna
Jövel, Kogutowicz Manó
Kisördög
Csillagképek
Kengurutánc
Örmény templom
Harmatszedéstől bőgőtemetésig
Külvárosi szél
Kelekótya Orpheusz
Pincebogarak
Háry bátya
Tündérlányok
Kardtánc
Illés-napi zápor
Orgonafutamok
Buboricska
Ördögharapta fű
Fekete labirintus 2
Földieper
A gólemkészítő
Simon mágus
Kósza kísértet
Az Édenkert csodái
Csigakürt
A búcsúzó király
Üveges szemmel
Fülemüle-trilla
Panyigai
Kajla bábok
A vörös kányafa
A hegyi varázsló
Ákombákom
A régi otthonok
Arany katonagombok
Bombakráter
Tükörszobák
Isten játszik velünk
A néma vulkán
Alkímia
Cantus firmus

Budapest, 2019. január 20.

Sebestyén Ilona sk.